

[INTRUZ *sb m*

Zawsze -uł-.

pl N intruzowie. ◇ A intruzy. ◇ I intruzami.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Człowiek bezprawnie zajmujący dane stanowisko, uzurpator [właz, wtręt, wtręcić – intrusus Cn]: w kościele dzisiejszym Rzymskim/ nie inakży Pralaći fą/ iedno takowi ktorych te Canony być zákázuią/ y będące z vrzędu składaią. Doctor ieden Papieski infzich nie wřpominaiąc Seppherus zowie takowe intruřami. GliczApel Tv, Tv [2 r.], T2 [2 r.].

Synonim: wlaza.

WG